

Holly Webb

Ištikimas šuniukas

Alma littera

Pirmas skyrius

– Aš jau pasirengusi važiuoti! – Ana įbėgo į virtuvę tempdama lagaminėlį su ratukais, ant nugaros užsidėjusi kuprinę.

Iš paskos atlėkė mergaitės augintinis – airių seterių veislės šuniukas Nikas. Jį labai glumino lagaminėlis, bet šuniukui patiko ratukų dar-desys.

– Ar tikrai viską susidėjai? – paklausė mama žiūrėdama į Anos lagaminėlį ir kuprinę. – Susikrovei labai greitai. Ką pasiėmei?

Ana dirstelėjo į lagaminėlį ir nusijuokė. Nikas mėgino pakišti po juo nosį ir krimstelėti ratukus.

– Rodos, pasiėmiau viską, kas reikalinga. Senelė prašė neprisikrauti daug daiktų, nes kateryje mažai vietos. Įsidėjau džinsus, keletą šortų ir marškinėlių, megztinį. Juk sekmadienį judu su tėčiu atvažiuosite manęs aplankyti, tiesa? Jei prireiks, atvešite daugiau drabužių.

Tada Ana aiktelėjo.

– Vaje, turiu sudėti Niko reikmenis! Nė nepagalvojau apie tai.

Mergaitė dvejojama pažvelgė į lagaminėlį. Niko ėdalas ir dubenėliai

į jį tikrai netilps, ką jau kalbėti apie žaislus ir guolį.

Mama nusijuokė.

– Manau, senelė neprieštaraus, jei Nikas turės atskirą krepšelį. Tik nepikrauk per daug žaislų, gerai?

Ana atsiduso. Bus sunku išsirinkti, kuriuos žaislus imti. Iš savo kišenpinigių ji nuolat pirkdavo šuniukui

žaislų, tad Nikas jų turėjo daugybę. Mėgstamiausi buvo cypiantys – su jais šuniukas žaisdavo labai ilgai. Jei mergaitė būdavo užsiėmusi ir negalėdavo mėtyti žaisliuko, Nikas tai darėdavo pats vienas. Jis sugriebdavo kamuoliuką dantimis, stumtelėdavo snukučiu tolyn, paskui vydavosi koridoriumi, slyščiodamas ant lygių medinių grindų.

Gal jai išrikiuoti žaislus ir pažiūrėti, kuriuos augintinis pasirinks? Bet Nikas kasdien keisdavo savo mėgstamiausius.

– Ateik pusryčių, – pasiūlė mama dukrai. – Greitai turėsime važiuoti prie katerio.

Nunešusi krepšius į koridorių, Ana grįžo virtuvėn ir apglėbė mamą.